

להרוות צמאון נפשות
ישראל מנהר היוצא
מעדן נחל עובע מקור
חכמה

להחיות

אור תורת רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע

והחיה נרדמים

להחיות נפשות שוקקות לעבודתו יתברך שמו // ברוך לב

יישר כח, רבי נתן

רבי נתן, רבי נתן.

עטף הנדיר, רבי נתן, המשיך להשפיע לדורנו גם בתוך כדי טלטולים וסערות, נודים ותהפוכות, יסורי גוף ונפש, עלבונות ורדיפות. בדמך אשר נשפך, בכבודך אשר נרמס – הורשת לנו ולצאצאינו את ההשארה הקדושה של האש היוקדת עד ביאת המשיח, ההולכת ומתפשטת עוד ועוד בתוך האור והחושך שבנפשות ישראל.

בני דורנו מעולם לא ראוך. מאה ושמונים שנה מפרידות בין רגע פטירתך מן העולם (י' טבת תר"ה) לבין הרגע הנוכחי שלהם. אך קולך הצלול מהדהד כמעט בכל צעד ושעל בחייהם. דעתך הבהירה, גחלת לוחשת מתוך להבת רבינו הקדוש, כמו נר תמיד לרגלם. מתגלגל לפנייהם נאמנה ומפלס להם כל דרך – עולה או יורדת, סלולה או חסומה.

"ואנצח"

בן חמישים וחמש שנה היית, כאשר נאלצת להימלט מביתך בעור שיניך, מותיר אחרך בכאב משפחה מיוחדת ונודד בהיחבא לעיר אחרת לחפש לעצמך מפלט וקורת גג. כל יציאתך מהבית, לוותה בהצקות והשפלות על לא עוול בכפך.

חלפו כבר מאתיים שנה מאז צפה רבינו בקדשו לעבר רחובות ובתי ונפשות תשפ"ה. מי עוד כמוהו הכיר את סודם ומעמקייהם. ואתה עסקת כל ימך למשוך נחלים וצינורות מנבחי מרומיו של רבינו הקדוש עד אלינו, מקום שאנו עומדים, באופן שיהיו נובעים ומפכים חיים לנו ולבנינו בעצם היום הזה.

באותה עת כבר נודעה ברכים צדקותך, חסידותך וגאונותך האדירה – בהיותך מבני עליה מועטים, בקי מופלא בנגלה ובנסתר, שזכית לקבל תורה ועבודה מפי קדושי עליון כתלמיד מובהק. "מיין נתלע", כינה אותך בחיבת קודש בעל "קדושת לוי" זי"ע, רבך בנעורייך, שסמך ידו עליך להיות הכותב של חלקים מדברי תורתו הק'. והנה בגזירת שמים נתון גורך הוך למוכים ומורטים אשר חינם שנאוך על פעולותיך הקדושות.

ואם כוכבי רקיע קדושים ונשגבים שלו, מבקיעים אור הולך וגובר אל תוך תהומות חשוכים שלנו – הרי זה רק משום שאתה רבי נתן תלית אותם עבורנו. רביה"ק בעצמו העיד כך, שבלעדיך לא היה נותר ממנו בעולם גם דף 'גניזה'. אילו זה היה קורה חלילה, ירחם ה', מי יודע היכן היינו כיום.

טללי חיים

טרם בא לעולם פתחון פה למייחלים, כתפילותיך המרטיטות. שמונת כרכי "ליקוטי הלכות" שלך, משלבים מרחבים אדירים של דעת אלוקים – עם סמי התערורות להרדמת עולמנו וטרדותיו. "עלים לתרופה" שלך, כה ערכניים לעבשיו. מכתביך הפרטיים אשר נכתבו ימים מקדם, אי שם באוקראינה, מגיעים כיום אל היעד ומתקבלים בכרכה בתיבת דואר נפשית שלנו – להפיח קורטוב חיות והתחדשות במצבי הווה אשר כה משוועים לכך.

'וְרִצּוֹ לְתַפֵּס אוֹתִי בְּמִשְׁמֵר חֶסֶד וְשֵׁלוֹם. בְּתוֹךְ כֵּךְ סָכַבּוּ אֶת בֵּיתִי אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְטָף עַד שֶׁנִּתְמַלֵּא כָּל הָרְחוֹב שֶׁסָּבִיב בֵּיתִי, וְהָיָה לִי בַּיּוֹן גְּדוֹל אֲשֶׁר לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפָּר... הָיִיתִי מְבַרָּח לִילְךָ, וְלֹא הָיָה לִי דֶרֶךְ לִילְךָ מִרְבּוֹי הַהֲמוֹן שֶׁסָּבְבוּ אוֹתִי... וּבְתוֹךְ דֶּרֶךְ הָלִיקְתִּי בְּבַיּוֹן גְּדוֹל כִּזֶּה יִצְאָתָה בַּת בְּלִיעַל וְכוּ' וּבִזְוָתָה אוֹתִי בְּרַבִּים בְּחַרְוֵיפִים גְּדוֹלִים'.

טיפי קולמוסך טללי חיים המה על יהודי המבקש לחיות את האמת שלו עם השי"ת. כתביך פוקחים עיני יהודי להכיר את זכותו הפשוטה, כאן והיום, להתחיל מחדש חיי נצח באור ה'. כגשמי צדקה ירעפו דבריך על זמנים רוממים ומאירים, וגם על עצם יבשה ורוח נכאה שאינה יודעת מה קורה איתה בכלל ושוקעת בעצב הנוטה ליאוש. המילים שחצבת מתוךך, זורחות על שעות יקרות של קרבת אלוקים בפתיחת לב ובהירות דעת, אך גם על נפש כבויה ומבווישת, טועה ותועה, טרופה ומתוסכלת בגלי ומשברי 2025 למנינם – להניח שיקוי ורטייה על חרבותיה וחבורותיה וללמד ארך תעלה גם היא להשי"ת שעשועים שלא היו לו מעולם.

והנה חלפו קצה שנים מן היום המר ההוא, בו פסעת נשבר ונדכה בין מכפשיך. לא ידוע לנו מה עלה בסופם ואם זכו בכלל לנחיצות – אבל זאת נדע, רבי נתן, כי בימינו כהיום אתה הוא החי החודר אל רבבות לבבות ודולק בתוכם. הדרכים אל רבינו הקדוש הומיות אלפי אלפים, גם לעתות מלחמות וכפור, ורוחך חופפת עליהם. דרכו הקדושה אשר הותרת אחרך ברכה, מחיה בדורנו המונים בבית ישראל ההוגים בספרייך מידי יום בשקיקה המביאה לידי מעשה.

ללמדנו באת, כי משברים זמניים – איומים ככל שיהיו – אינם המלה האחרונה. כוחה של נקודת אמת גדול יותר. סופה לנצח הכל.

לרגל שמחת אה"ת בתו

ע"ב ג' הבה"ח יהוסף בן הר"ג: נחום אלעזר הכהן
מאשקאוויטש שליט"א מקרית יואל
זכות רביה"ק יגן בעדו שיזכה לרוח רב נחת דקדושה

הר"ר
שלמה זלמן
פריעד שליט"א
מעיר הבירה לארצן

פרנס הגליון

לתרומות הערות והארות וכן לקבלת הגליון אפשר לפנות בקו מערכת ברסלב 025.808.321 שמונה (מענה אנשי) 5<9 -

חיות דקדושה

אחסיד'ישע פארברענג

איזוהו תלמיד? איזו הדרך האחת והיחידה לקבלת אור רבינו הקדוש?

- [רביה"ק](#)
- [תיקון כלים לאורו - והמתחכמים לדלג על כלים אלה \("רבי נחמן יא, אבער אהן ר' נתן"\) פשיטא שלא יזכו לזריחת אורו עליהם](#)

ממורינו רבי נתן... כי ממש היה דבוק ומקושר אליו בהתקשרות ודבקות אמיתי במס'ג ובביטול הרגשות עצמו לגמרי לגמרי בכל תנועותיו במעשה ובדיבור ובמחשבה, בשבתו בביתו ובלכתו בדרך ובשכבו ובקומו (לשון תלמידו הגה"ק מטשערין).

חידוש מופלא הזקוק לכלי חדש

נפתלי, כדרכו, עטוף בשתיקה של הקשבה. בפצותו פיו, נבררים דבריו. מילה בסלע:

"אכן, 'אור חדש' זקוק לכלי חדש'. הופעתו של רביה"ק ותורתו הק' בעולם, מצריכה גם כן כלי קיבול שטרם הופיע בעולם. זו תורת התלמידות המחדשת - שמוהר"ת נתעלה בה מבין שאר תלמידיו הגדולים של רביה"ק.

גם קומתם הרוחנית שגבה מאד, אולם הוא המיוחד ביניהם אשר הפליא להשיג שהאור החדש שייך לנצח ונוגע לכלליות תיקון העולמות. בזה סלל דרך וגילה כיצד נהפכים להיות כלי קיבול לאור נורא כזה, על ידי התבטלות מוחלטת הן בפועל והן בהלך המחשבה. כלומר, ריקון וניקור המוח מכל שכל עצמי והעמדתו ככלי ריק לקבל. בחי' לבנה דלית ליה מגרמייה כלום' ולכן מאיר בה אור החמה'.

ללא מוהר"ת אין את הארת רביה"ק

נפשו של **נפתלי** מתלהט בדברו:

"כבר לימדונו גדולי הדורות שכפי שהכלי זקוק לאור, כך האור זקוק לכלי כדי להתגלות. בהעדר כלי לא יתגלה האור. כל התיקונים הנוראים שרביה"ק פעל ופועל ויפעל, באים אך ורק בצירוף כלי המלכות של התלמיד הגדול. וכלשונו של הגה"ק ראב"ר בחכמה ותבונה: 'זכראש כל תלמידיו נתעלה אליו ראש כל תלמידיו מוהר"ת... כי הוא והוא חשיבי כחדא להיות נכללים זה מזה ומוכרחים זה לזה...'

לכל אור יש את הכלי המיוחד לו. אורו של רביה"ק לא יאיר בשום פנים בלי כלי הביטול והתמימות האמונה שתיקון להם מוהר"ת. רביה"ק תיקון כלים לאורו - והמתחכמים לדלג עליהם (רבי נחמן יא, אבער אהן ר' נתן) פשיטא שלא יזכו לעולם לזריחת אור רביה"ק עליהם. 'כי באמת כל דברי מוהר"ת ול מראש ועד סוף הכל מאדמו"ר זצ"ל מעצמו' (הקדמת כוכבי אור).

שמעון, הצעיר שחבורה, חותם בהערה מדיליה:

"ריקון הדעת העצמית אינו דבר בה מופרך. הרי שכל אווילי שלנו, מפותם מדאי בדברים מותרים ומיותרים. וכי לא ברור מאלינו שאולי לו לפנות מקומו כדי שנקבל תחתיו שכל קדוש והתנוצצות אלוהית. רק כך נזכה לחיות חיים באורו של מי שטעם באמת טעם חיים.

אסקופה נדרסת הזרחת לאלפים

ושבו הינם בצוותא. בלב אחד, והפעם לרגל יום ההילולא של התלמיד הגדול מוהר"ת זצוק"ל. נכספה נפשם להתחדש ברוחו. את לחמו אוכלים הם מידי יום בכתביו הקדושים. דבריו אוחזים בידם ומוליכים אותם תמיד פנימה אל הארת רביה"ק.

יוסל, 'מקורב' שהתחנך מעדו במחוזות קדושים שונים לגמרי, ועתה התחדש עליו אור חייו - שח את אשר עם לבבו:

'דמותו של רבי נתן מצטיירת לעיני רוחי כיהודי זך, לב נשבר ושמת, המתהלך בין הציבור בוריוות והרי הוא כעין שמש ביהכ"ס הפועל כל היום למען קדושת המקום וסידורי עניניו ובאי שעריו.

הרי הוא ענק הדעת, הרוח והלב, המאיר מאז ועד היום את נתיבות רביה"ק ברבבות לבבות - אך מעולם לא עטה על עצמו איצטלה חיצונית של מנהיג. לבושו היה ככל אחיו. חי ביניהם כשוה בין שוים. נמנע מלהתעטר בשטריימל ובכלל גונוי חלוקי דרבנן. מיעט כבוד עצמו ולא העלה על דעתו לעלות על כס.

דבר זה יפלא מאד: הנמצא מנהיג רוחני כזה, מימות תלמידי הבעש"ט, שדמותו וספרייו הם עומק חסידות בשפה נהירה שאין לה שני והיא מקור חיים לאלפים כבר ק"פ שנים - ואעפ"כ הניח את כולו להיות אסקופה נדרסת לפנייהם. אינו כי אם מורה באצבע להראותם היכן הדרך האמיתית אשר תשכון אור'.

נטע, שהורו ולידתו בברסלב, נענה ומוסיף: 'אכן, מי לנו גדול מיהושע בן נון, מנהיגם הגדול של עם ה' מכניסתם לארץ ישראל, אשר הכתוב מכנהו בתואר הנשגב 'משרת משה'. חז"ל כבר הגדירוהו כ'פני לבנה' המקבלת מ'פני חמה' ומעבירה את אורה. כך היה מוהר"ת נושא כליו של רביה"ק אשר האמין בכל לבו כי דבריו הקדושים לא באו רק לשעתם אלא חיים וקיימים המה לעולמים ואשו הגדולה יפה כוחה לדרי מעלה ודרי מטה עד סוף כל הדורות. בידעו כי בכוחה של כל נשמה יהודית, בכל דרגה, להחיות עצמה מאור רביה"ק - לא החזיק מוהר"ת טובה לעצמו והנחיל את זאת התורה לנצח'.

מסכת חדשה בש"ס החסידות

יעקב, בר דעת שקול ומתון, שומע ונייעור להביע את הדברים בשפה ברורה ונעימה משלו:

'יש בחיים הרוחניים מסכת שהנחיל לנו מוהר"ת - בדוגמא אישית בחייו וברבבות מילים בספריו - ולגביה הוא אדוננו מורנו לכל דבר. הלא היא 'מסכת תלמיד' אשר יסד וכונן בישראל. וכבר דיבר בו הגה"ק רבי אברהם רבי נחמן 'כמו שרבי כזה לא היה (וכדברי רביה"ק 'חידוש כמוני לא היה מעולם') כך תלמיד כזה עוד לא היה'.

שכן 'מעולם לא ראינו ולא שמענו איש שישרת את רבו באופן כזה כמו שראינו

על הטוב יזכר
הר"ר **ברוך לב** שליט"א
ירושלים
לרגל שמחת הולדת בנו למזל טוב
זכות רביה"ק יגן בעדו שיזכה לגדלו
לתורה לחופה ולמעש"ט

על הטוב יזכר
הר"ר **אלעזר גולשביסקי** שליט"א
ירושלים
לרגל שמחת הולדת בנו למזל טוב
זכות רביה"ק יגן בעדו שיזכה לגדלו
לתורה לחופה ולמעש"ט

על הטוב יזכר
הר"ר **נחמן ברוך מרדכי** שליט"א
ירושלים
לרגל שמחת הולדת בנו למזל טוב
זכות רביה"ק יגן בעדו שיזכה לגדלו
לתורה לחופה ולמעש"ט

על הטוב יזכר
הר"ר **נפתלי אלחודי** שליט"א
ירושלים
לרגל שמחת הולדת בנו למזל טוב
זכות רביה"ק יגן בעדו שיזכה לגדלו
לתורה לחופה ולמעש"ט

פונק פון חיות

הפליג פעם רבינו ז"ל בגודל הארת קדושת שבת, ואמר: "א אינגערמאן קען זיך פארבענקען צו השי"ת אין א פרייטאג צונאכט, ער זאל נישט וויסן אוואו די נאכט איז אומגעקומען."

אברך יכול לכסוף ולהתגעגע להשי"ת בליל שבת כל כך עד שלא ידע להיכן נעלם ועבר לו הלילה.

מקור חיים

יששכר חמור גרם

אמרו רבותינו ז"ל לעולם ישם אדם עצמו כשור לעול וכחמור למשאוי. כי זה עיקר המעלה של האדם הבעל בחירה, מחמת שיש לו חומר מגושם כזה, שהוא בחינת חמור ממש תכלית הכסילות, אעפ"כ בכח קדושת נשמתו יש לו להפוך ולהכניס בחינת החמור, שהוא גשמיות החומר, אל קדושת התורה, שיהיה משועבד אל התורה ואל עבודת השם יתברך כחמור למשאוי.

[ליקוטי הלכות, הלכות פסח הלכה ט']

להחיות עם רב

תשועה כרוך יועץ בדרך שאלה ותשובה

הרה"ח ר' שאול סירוטה שליט"א

מאילו עבד אותו אלף שנים בלי יצר הרע - כי כל העולמות לא נבראו כי אם בשביל האדם, שמעלתו וחשיבותו היא מחמת שיש לו יצר הרע כזה והוא מתחזק כנגדו עיי"ש.

נתרגם זאת לשפת המעשה בענין שאלה זו: תנועה טובה אחת של התחברות לקדושת שבת אצל קטני דעת השקועים בהבלים, יקרה אצל השי"ת יותר מאלף שנה של שבתות מאירים ומבהיקים בפלאי פלאות, שאין בהן מניעות מצד היצה"ר.

עלינו לקבל על עצמנו עול זה בשמחה. להנמיך עצמנו ולרדת מפסגת דבקותנו והתלהבותנו - כדי להיכן שהשי"ת הזמין לנו מציאות זו כדי לזכותנו בתכלית הזכייה.

הרוצה לזכות בכך, צריך לצמצם עצמו (וכמבואר בלק"מ ל-א' עיי"ש) ולהיכן לעצמו דיבורים פשוטים ונעימים המושכים את הלב ומיוערים דייקא לנשים וקטני דעת. לצייר ולבאר ולספר את מציאות קדושת שולחן השבת, שזה השולחן אשר לפני המלך, שבו אנו מכבדים אותו ושמחים במצוותיו ובתורתו ובאמונה הקדושה שברא את העולם והוא המלך כאן. לנסות לתאר להם שהנה ה' ניצב פה וכל המזמר לפניו בעולם הזה יזכה לשיר לפניו ולהתענג ולהשתעשע בעולם הבא בתענוג נפלא מאין כמוהו. לדבר ולחזור ולדבר על כך פעמים רבות ולנסות בכל כח להנחיל אמונה זו. הארתה בבנינו הקטנים, היא מעיקרי עבודתנו בעולם הזה (ראה לק"ה תפילין ז-ו).

כלי העבודה שהנחילנו רביה"ק

עלינו להתאזר בכלים שהנחילנו רבינו הקדוש במשערה זו:

א. לייקר כל נקודה כחוט השערה שהצלחנו בה בעמל ויגיעה לעדן מעט את צורת שולחן השבת ואפילו לרגע אחד (עיי' לקוטי הלכות, נזיקין ד-ג). אם הצלחנו פעם אחת ששולחן השבת נשתנה לרגע אחד במשהו אחד לטובה, עלינו לשוב ולשמוח ולהודות על כך.

ב. אריכת אפיים. לא לדחוק את השעה שהשינוי יתרחש חיש קל מהרה. לא לצפות שיקרה דווקא מה שעלה ברצוננו.

ג. טוב עין. להאמין בטוב הפנימי שבהם ולדון את מהותם לכף זכות - שבדאי רצונם לעשות טוב אלא שלעת עתה עדיין הם שרויים בקטנות.

באופן זה נזכה בס'ד לראות פרי תפארה ולהרויח אוצרות פז משולחנות השבת עם בני ביתנו היקרים.

שאלה:

אחר תפילת ליל שבת קודש בהתלהבות ורוממות רוח, אני מצפה כמוכן להמשיך את ההתעלות בסעודות השבת הקדושות - אולם בפועל, המציאות בביתי רחוקה מאד מרוממות דקדושה. הסעודה נדמית לפעמים כמקום לפטפוטי הבל. בני הבית מדברים ביניהם דברים של מה בכך, הילדים רועשים ומשחקים ורבים זה עם זה. איך אפשר לזכות לסעודות שבת שיהיו חסיבה אחת של דבקות לה'!

תשובה:

הכלי הפשוט והבטוח ביותר הוא הרצון. עצם זה שהיך רוצה ומשתוקק מתפלל ומייחל לכך, זו ההשתדלות הבטוחה והמועילה ביותר. ובכלל, עצם חיפוש העצה להגיע לכך, הן בגשמיות והן ברוחניות, גורם לקירוב הישועה - וזה עצמו חלק נכבד בעבודת ה', כמבואר רבות בדברי מוהר"ת (ולדוגמא בהל' ברכת הפירות ה-א' עיי"ש).

להאיר דווקא את מצבי הקטנות

אולם נסיף בזה התבוננות חשובה: יסוד מוסד בדברי רבינו הקדוש שיתרון האור הוא דווקא מן החושך. עצם הבריאה בתוך עביות וחושך כזה, הוא נגד רצונה הפשוט של הנשמה המתאווה לתכלית הויכוח והעידון הרוחני - אבל רבינו הקדוש גילה לנו שתענוגו יתברך הוא דווקא כאשר עובדים אותו מתוך בלבולים ומניעות חשבויות וריחוקים [ראה לדוגמא בלק"מ ח"ב ז-ד' ובלק"ה נזקי שכניג ג-ח].

וכך גם בכל חלק בעבודת ה', לא מחשבותנו מחשבותיו ית' ולא דרכינו דרכיו. לנו נראה שאם היינו נולדים צדיקים גמורים ואף בני ביתנו ובנינו היו מלכתחילה קדושים ומופלגי מעלה אוי היינו זוכים לאור מופלא רום מעלה. לאמיתו של דבר, הקנינים הרוחניים והנצחיים באים דווקא כאשר זוכים לשבר מניעות ולהאיר מתוך חשכה.

א"כ לפני הכל עלינו לדעת שהמציאות הזאת בבית אינה מצב של בדיעבד שיש להתלונן עליו. זו צורת ה'יריד' הנפלא שזכינו לו, להאיר אור קדושת שבת ואור האמונה בתוך חשכת העולם הזה, בנפשות שעדיין לא זכו להרגיש שום הרגש והבנה במעלת יום השבת והם מלאים בקטנות הדעת. אם נזכה להאיר דווקא שם, אפילו כמעט מן המעט, את אור שמחת השבת - הרי זה ריווח מופלא עצום ונשגב עד אין קץ.

יקרותו של שולחן שבת כזה

כדאי לזכור את דבריו הנוראים של מוהר"ת (ליקוטי עצות, התחזקות לו) כי יקר אצלו יתברך ביותר מה שהאדם מתגבר על היצר הרע באיזו תנועה ובורח ממנו בתוקף התגברותו, יותר

לחיותינו כהיום

מהנעשה והנעשה בקרב המסתופפים בצילא קדישא

כורחת השמש בצהריים האיר והחיה הגליון החדש את ליבות מבקשי ה' הכוספים ומשתוקקים להרוות צמאונם ממימי הנחל נובע המתחדש בכל יום תמיד, בכל זווית ופינה נראו צורבים לצד אנשים באים בימים, צעירי הצאן לצד חסידים ואנשי מעשה, הקוראים בשקיקה את השורות שנכתבו בטוב טעם, להטעים נועם העבודה בדרכו הסלולה של רביה"ק זי"ע.

כי אכן בכל פינות ומחנות מבין חצרות הקודש מתלקחים ניצוצי אור להתחמם באשו הגדולה של רביה"ק, אך עדיין אינו דומה ניצוץ קטן ללהב שלהבת אש קודש המתלקט מתוך ריבוי ניצוצי אור! ההתלכדות וההתקבצות של רבים המתחממים לאורו הגדול של האי זקן וקדושה, תתרום בלי שום ספק להבעיר את האש אצל כל אחד בפרטות ואצל הכלל כולו בכללות!

ואודות לכך אכן נתקבל הגליון ברוב הערכה והערצה אצל כלל אנשי המקורבים לאילנא דחיי, בתקווה ובתפילה שאכן חפץ ה' בידינו יצליח לאגד ולאחד כלל המקורבים מחצרות הקודש באגודה אחת לעשות רצונו יתברך בלבב שלם.

בעת ירידת הגליון לדפוס מתאספים כלל אנשי לכבוד הילולת מורנו הרה"ק רבי נתן זי"ע, בביהמ"ד 'נועם השם' בעיה"ק ירושלים ת"ז רחוב אביתר הכהן 9 מתאספים יחד להתחוק בדרכו ונתיבתו של בעל ההילולא בהשתתפות המשפיע הגה"צ רבי צבי מאיר זילבערבערג שליט"א, אשר בדיבוריו מלהיב את לבבות דורשי ה' במשנתו של בעל ההילולא, כמו כן דיבוריו החמים כגחלי אש של הרה"צ רבי שמעלקא כהנא שליט"א נכדו חביבו של הרה"ק רבי יענקל'ע מפשעווארסק זי"ע, לחזק מקחו של צדיק לטוב לנו כל הימים, ודיבורים מפי המשפיעים הדגולים הרה"ח ר' יעקב נתן אנשיץ שליט"א והרה"ח ר' מרדכי שלום ראזנפעלד שליט"א.

בביהמ"ד 'נועם השם' בעיה"ת בני ברק ת"ז רחוב בלוי 8 מתקיימת סעודת ההילולא למבקשי ה' וחפצים בקרבתו בהשתתפות המשפיע הגה"ח רבי יצחק דוד אלתר שליט"א בנו של אדמו"ר בעל 'פני מנחם' מגור זי"ע, אשר בנועם מתק לשונו מרחיב בנועם הירושה אשר הנחיל גאון עוזנו מוהרנ"ת זי"ע לדורות עולם, ובדברי חיווק והתעוררות של הרה"ח ר' שמואל ברוך פילמער שליט"א לגלות את האוצרות אשר הם מנת חלקנו מתורתו ועצותיו של בעל ההילולא זכותו יגן עלינו.

במקומות הנ"ל מתקיימים במשך המעמדים מכירת ספרי רביה"ק ובעל ההילולא במחירים מוזלים במיוחד! קחו ברכה אל בתיכם!

גאון עוזנו מורנו הרה"ק רבי נתן זי"ע תלמידו הנאמן של רביה"ק זי"ע ומנחיל מורשתו לדורות ~ י' טבת תר"ה לפ"ק ~

ולשהות במחיצת קדשו. בהגיעו לכרדיטשוב הוא מתקבל ע"י הרה"ק מברדיטשוב בחיבה יתירה, כיסופיו וערגות נפשו מוצאים מקום לחול ומקבלים משמעות מיוחדת. בברדיטשוב נפתחו לו שערי אורה בעבודה ויראה בהתלהבות דקדושה ובאהבת הבורא עד כלות הנפש, הוא זוכה אף להימנות בין הני רשמי שרשומת המעלים עלי גליון את דברי תורתו של רבו, שברבות בימים נדפסו בספר 'קדושת לוי'.

ואכן הוא רואה לפניו צדיק קדוש העובד את בוראו בהתלהבות דקדושה עד אין סוף, ליבו נמס בקרבו לזכות אף הוא להגיע למדרגות אלו, 'למה נגרע' - חושב רבי נתן לעצמו - 'דן אף אני חפץ לעלות בשלבי הסולם העולה בית א-ל...'

כך ממשיך רבי נתן לנסוע להסתופף בצילם של עוד צדיקים גדולי עולם מאורי החסידות, ביניהם: הרה"ק רבי ברוך ממעובו; הרה"ק רבי גדליה מליניץ; הרה"ק רבי זושא מאניפולי; הרה"ק רבי אברהם דוב מחמעלניק; הרה"ק רבי שלום מפראביטש - נכדו של המגיד ממעורישט; ועוד, זכותם יגן עלינו.

אצל כולם הוא מתקבל בחיבה יתירה, הוא זוכה לשהות במחיצתם של הני שרפי מעלה, להתבשם מאור תורתם ומעצם קדושתם, הוא מתרומם ומתעלה אך עדיין אינו מוצא מרגוע לנפשו הכמדה, הצמאה והשוקקה אף היא להפעיל במעלה הרה ככל הצדיקים הללו...

חודש אלול תקס"ב לפ"ק

ידידו רבי ליפא שחזר זה עתה מברסלב נשתנה והיה לאיש אחר, הוא עומד ומתפלל בהשתפכות הנפש ובמתיקות זמן רב כמי שאינו יכול להתנתק מנעימות התפילה, מחוה נפלא זה גורם לרבי נתן להחיש פעמיו לברסלב, אולי שם ימצא את שאיטוה נפשו זה רבות בשנים.

ואכן, בימים הקרובים זוכה רבי נתן להיכנס אל רביה"ק ולדבר עמו, רביה"ק מספר לו שלשה עבודות מצדיקי הדור הכוללים הדרכה ישרה וציוני דרך למסילה בה ידריך אותו, ומוסיף לאמר שיריך אותו בדרך ישנה מאד אך חדשה לגמרי אשר לא דרך בה אדם מעולם...

רבי נתן מרגיש שהנה כאן הוא מוצא את תכלית תשוקתו ותקותו אותו חיפש וביקש כל כך: 'זכיתי להתקרב לאדוני מורנו ורבנו הקדוש והנורא הרב האמת מוהר"ן זצוק"ל, והוא אחו בידי וקרבי ברחמי המרובים ונשא אותי כאשר ישא האומן את היונק' (ימי מוהרנ"ת ב).

לאחר מסע נרחב זה של חיפוש וביקוש, מובן אם כן זעקתו הנרגשת שיצאה מתוכיות פנימיות לכו הטהור באותו ליל שב"ק: 'רבנו של עולם! אין ברסלב ברענא א פייער! פייער אריין דאס פייער אין הארצן אריין!!' ---

ותנועה וזעקה זו אשר פילחה את שמנת הליל ונבלעה בין משבי הרוח באותו זמן, בוקעת ועולה ונשמעת היטב אף בזמנו אנו עד ביאת הגואל ---

ליל שב"ק פרשת נצבים; שבת סליחות תקס"ב לפ"ק

קצה העיר ברסלב. זרמת מי נהר הבוג זורמים ורועשים כבימים ימימה, אין הם שמים לב לסערה המתחוללת בלבו של המשקיף עליהם ממרומי צלע הרה הסמוך... הן עתה חזר רבי נתן משולחנו הטהור של רביה"ק, זו היא לו הפעם הראשונה אשר זוכה להיות נוכח בעת עריכת השולחן, 'עוצם קדושתו ורשפי שלהבת דבקותו בשבת קודש, וסדר הקידוש עם סדר השולחן והניגון שהיה מומר 'אתקינו סעודתא' אומר בשבחין ושאר הזמירות, מי שלא ראה זאת לא ראה טוב מעולם, ואילו היו כל הימים דיו וכו' אי אפשר לבאר אפס קצה ועוצם היופי והקדושה הנוראה והיראה העצומה ועריבת נעימת דבקות הנפלא שהיה או בעונה באמת אשר לא נשמע כואת בעולם' (שיחות הר"ן אות קס"ט).

כבר כמה ימים שהוא זוכה לשהות בצילו הקדוש ולקבל ממנו אור חדש בעבודת השי"ת, אך האש שלהבת קודש אשר הצית רביה"ק בקרבו בליל שב"ק זו הגיעה לשיאה. וכאשר זימר בנעימות 'זמין לה השתא בפתורא חדתא' מבין רבי נתן שהכוונה למה שדיבר עמו בערב שב"ק שיוליך אותו בדרך ישנה מאד אך חדשה לגמרי...

הלב מלא על גדותיו, האש יוקדת במלוא עוה, אין הוא יכול לתת לעפעפיו תנומה, בצעדי רגשי קודש הוא פוסע על עבר קצה העיר, שם במעלה הרה שסביב הנהר הוא נתון לרגשותיו ביטוי עו בתנועה עילאית כוספת ומשתוקקת היוצאת בזעקה מנהמת לבו הטהור:

'רבנו של עולם! אין ברסלב ברענא א פייער! פייער אריין דאס פייער אין הארצן אריין!!'

תנועה שמימית זו מכתאת מענה ומרגוע על חיפוש וביקוש אין סוף, שנים וחודשים של חיפוש אחר האמת לאמיתו להחיות את נפשו הגיעו זה עתה לקיצו... כאן הוא מוצא את שאהבה נפשו...

שנות תקנ"ו - תקס"ב לפ"ק

העילוי המופלא מנעמירוב עוסק כל שעות היום בתורה ועבודה, שמעם של החסידים הגיע לאזניו אך לרעה, חותנו רבי דוד צבי הגדול מגדולי החולקים לדרך החסידות משפע עליו רבות.

אמנם תבערת לבו לעבודת השי"ת כראוי אינה נותנת לו מנוח, ובהשפעת ידידיו הוא נוכח לדעת על אמיתת דרך החסידות ועל התועלת בהתקרבות לצדיקים אמיתיים ללמוד מהם ארחות חיים.

בהסתר ובהצנע לכת הוא שם פעמיו אל עבר מקום משכנם של גדולי צדיקי החסידות, להתחמם לאורם ולקנות מהם דרכי חיים לעבוד את השם.

ראשית דרכו הוא עושה אצל הרה"ק רבי מרדכי מקרעמניץ זי"ע בנו של הרה"ק רבי יחיאל מיכל מולאטשוב זי"ע מגדולי תלמידי הבעש"ט הק. הרה"ק רבי מרדכי מקרבו מאוד ומטעימו נעימות חיי נצח בדרכי החסידות.

עבודתו הטמירה של הרה"ק מברדיטשוב זי"ע מגיע לאזני הצורב הצעיר הכוסף בכל לב ונפש לשלימות העבודה, ובהחלטה נחושה הוא מחליט לנסוע אליו

נא להעתיק לרפואה שלימה עבור
החתן **חיים שלום** בן **אסתר מלכה** שיחוי
הזקוק לרחמי שמים מרובים

א קלאריקייט אין לעבן!
02.5.808.321
אור דעת. בהירות. חיות.
נייעם, שיעורים, סיפורי התקרבות, שיחת חברים, ועוד
24 שעות ביממה